

בס"ד. ר"ד לא' השד"רים* יום א' ויום ג' פ' בהעלותך,
 י"ג-ט"ו סיון, ה'תשי"א.

בלתי מוגה

בהתחלת פרשת השבוע נאמר "בהעלותך את הנרות אל מול פני
 המנורה יאירו שבעת הנרות".

וענינו בעבודת ה' — שצריכים להדליק ולהאיר את נשמות
 ישראל ("נר ה' נשמת אדם") באור התורה והמצוות ("נר מצוה ותורה
 אור"³).

ומדגיש בכתוב (א) "בהעלותך את הנרות", "עד שתהא שלהבת
 עולה מאלי"⁴ — שהדלקת הנרות דנש"י צריכה להיות באופן כזה שיהיו
 דולקים ומאירים מאליהם; (ב) "אל מול פני המנורה יאירו גו"⁵, מלשון
 פנימיות⁶ — שיאירו באור דפנימיות התורה⁶, תורת החסידות.

וזוהו תפקידו של שד"ר — להדליק ולהאיר את היהודים הנמצאים
 בכל המקומות שנוסע ומבקר בהם, ועד שגם הם יאירו מעצמם בהאור
 דתורת החסידות.

*

בנוגע לאנ"ש שי' הנמצאים במקומות שנוסע ומבקר בהם עתה —
 קנדה⁷, פריז, לונדון ומנטשטר — יפרוש בשלומם,

וימסור להם שהעבודה שנשאר לסיימה היא בבחינת "פכים
 קטנים"⁸, אלא, שמצד התגברות החושך צריכים — ולכן ניתנו לנו —
 אורות גדולים ביותר, שזהו האור דתורת החסידות, החל מחסידות
 הכללית שנתגלתה ע"י הבעש"ט, ובפרט תורת חסידות חב"ד שנתגלתה
 ע"י אדמו"ר הזקן ורבותינו נשיאינו שלאחריו.

— "איך הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו"⁹, ו"אינו מבקש אלא

(*) הרה"ח ר' בן ציון שם טוב — ראה
 אודותו תורת מנחם — מנחם ציון ח"ב ע'
 419.

(1) ראה לקו"ת ריש פרשתנו. ובכ"מ.
 (2) משלי כ, כז.
 (3) שם ו, כג.
 (4) פרש"י ריש פרשתנו.

(5) לקו"ת פרשתנו ל, ד. ובכ"מ.
 (6) ראה אוה"ת פרשתנו ע' שכו.
 (7) ראה גם מכתב ו' תמוז שנה זו (אג"ק
 ח"ד ע' שסט).
 (8) ראה גם שיחת ש"פ וארא ס"ו (תו"מ
 ח"ב ע' 181).
 (9) ע"ז ג, סע"א.

לפי כחן¹⁰, ועד"ז בנוגע לצדיקים (ש"דומין לבוראם¹¹), רבותינו נשיאינו, שדורשים ותובעים מאתנו לפי כחותינו, וכיון שתובעים ודורשים מאתנו, בודאי נתנו לנו גם הכחות הדרושים לכך.

ובשביל זה צריכה להיות ההתקשרות לרבותינו נשיאינו — להבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן וכו' (כ"ק אדמו"ר שליט"א הפסיק בבכי, ואח"כ המשיך) עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

*

כדאי ונכון לערוך התוועדות חסידית, מתוך אהבה ואחדות, ומתוך שמחה, שכן, ע"י התוועדות יכולים לפעול הרבה יותר מפעולת היחיד שיושב בפ"ע ולומד מן הספר.

יש לעורר — בהתוועדות — ע"ד הצורך בזעזוע והזזה עצמית ("דער אייגענער טרייסל און הזזה"), ולהוסיף ולהדגיש שבשביל זה אין צורך בתענית של ג' ימים... אלא יכולים לפעול זאת ע"י אמירת קאפיטל תהלים כדבעי למהוי, ע"י לימוד פסוק חומש עם פירוש רש"י, לימוד שורות אחדות בתניא, קצת חסידות ("א שטיקל חסידות") כדבעי למהוי.

— ההתוועדות יכולה להיות פעמים כך ופעמים כך ("ווי אַמאַל"): לפעמים לפנ"ז, לפעמים לאח"ז, ולפעמים באמצע.

העיקר הוא שכאו"א ישתדל בזה פעם אחת, פעמיים ושלש, ואם עדיין לא הועיל — לא יתפעל ויעשה זאת פעם רביעית, ואם נעשה הפסק בזה — יחזור וימשיך, ואז יווכח לפתע ("מיטאַמאַל וועט ער זיך כאַפּן") שעומד בקרן אורה.

*

כדי להצליח בכל זה — צריכים למצוא את האותיות המתאימים ("פאַסיקע אותיות") בנוגע לכל האמור לעיל.

— כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע אמר¹² בשם אביו כ"ק אדמו"ר מהר"ש, שאותיות נלקחים מיחידה שבנפש [אדמו"ר מהר"ש אמר זאת בנוגע לאמירת חסידות ע"י רבי: "יחידה שבנפש שיינקט אים אותיות"].

וכמו כן צריכים להיות בעל-תוקף ("האַבן אין זיך אַ תקיפות") —

10) ראה תנחומא נשא יא. במדב"ר פי"ב, 12) ד"ה וידבר אלקים דש"פ יתרו תרס"ו ג. (נדפס בהמשך תרס"ו בהוספות). — הובא 11) רות רבה פ"ד, ג. וראה ב"ר פס"ז, ח. באג"ק ח"ה ע' קנה. ועוד.

שלא להתפעל מכל ההעלמות וההסתרים, ובודאי שלא להתפעל מדברים של מה בכך.

וכדאי גם שתשתדלו לכתוב בשורות טובות מכל מקום ומקום שתבקרו, ומה גם שהרצון לבשר בשורות טובות, יעודד ויזרז למצוא אפשרויות נוספות לפעול בכהנ"ל כהנה וכהנה.

*

(אח"כ אמר:)

סעו לשלום ("פאָרט געזונטערהייט"), ושנשמע מכם בשורות טובות.

סעו לשלום, הדליקו והאירו נשמות בני ישראל, ותקרבו — עי"ז — את הגאולה.

